

Mødet den 15. Decbr. 1910.

Fraværende: Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 23¹—1910). Beretning om **Kødkontrollen** i Juli Kvartal 1910.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 10⁸—1910). Valg af 6 Medlemmer til **Amtsskoleraadet** i Stedet for Pastor Lyngby, Købmand Schourup, Fabrikant A. Thomsen, Lærer Mousten, Pastor Laursen og Overlærer Kleisdorff.

Simonsen foreslog at genvælge de Herrer Mousten og Schourup samt at vælge Byraadsmedlemmerne Marinus Petersen, Christensen, Olesen og J. C. Petersen. Ved at følge dette Forslag vilde Byraadet tage tilstrækkeligt Hensyn til alle Sider.

Mikael Johansen vilde gerne gaa med til at genvælge Købmand Schourup, men saa ingen Grund til ikke at genvælge Pastor Laursen, som han derfor foreslog genvalgt. Pastor Lyngby vilde ikke modtage Genvalg, og Overlærer Kleisdorff havde til Taleren sagt, at han heller ikke ønskede at vælges igen. Taleren antog ikke, at Hr. J. C. Petersen ønskede sig valgt i Stedet for Pastor Laursen. Hvis den Side, Taleren tilhørte, kunde faa Lov at faa en Mand til, vilde han foreslaa Hr. Carl Laursen.

Jakob Jensen antog ikke, at noget Medlem ret vel kunde undslaa sig for at modtage Valg.

Han forsikrede Hr. J. C. Petersen, at Hvervet ikke gav synderlig meget at bestille.

J. C. Petersen havde for saa vidt ikke noget imod at vælges, men vilde nødig staa i Vejen for Hr. N. Joh. Laursen, der havde været Medlem af Amtsskoleraadet i mange Aar, og som maatte anses for betydelig bedre kvalificeret til Hvervet end Taleren. Han vilde derfor bede sig fritaget.

Jakob Jensen syntes, man skulde skaane Hr. N. Joh. Laursen, der nu var Medlem af Folketingets Finansudvalg, og som maaske ikke engang ønskede Genvalg.

Mikael Johansen henviste til, at Hr. N. Joh. Laursen ikke havde frabedt sig Genvalg.

Formanden udtalte, at Valget i Grunden skulde foretages ved Forholdstalsvalg, men at dette ikke kunde lade sig gøre i Øjeblikket, da man manglede en Vedtægt derfor.

Mikael Johansen mente, at man hurtigt kunde faa Regler for Forholdstalsvalg, da Gruppespørgsmaalet let kunde ordnes. Han ønskede i Henhold til Forretningsordenen paa 5 Medlemmers Vegne Sagen udsat i 8 Dage.

Simonsen vilde dog finde det vel morsomt, om Sagen nu skulde udsættes igen. Sidste Møde var der opført Valg af 4 Medlemmer, da Valget af de 2 godt kunde vente en Maanedes Tid endnu, men Hr. Mikael Johansen havde forlangt Udsættelse, for at alle 6 kunde blive valgt samtidig. Deri var Hr. Johansen blevet føjet, men forlangte altsaa nu atter Udsættelse. En saadan Fremgangsmaade var uværdig for Byraadet. Man havde ingen Vedtægt for Forholdstalsvalg, fordi ingen havde ønsket den, og det kunde sikkert tage lang Tid at faa en saadan, da den skulde stadfæstes af

Ministeriet. De gentagne Ønsker om Udsættelse blev altsaa kun fremsat for at redde Hr. N. Joh. Laursen, som endda muligvis slet ikke selv ønskede at blive valgt.

Jakob Jensen erindrede om, at der havde været en Periode, hvor Hr. Mikael Johansen var paa det rene med, at Hr. N. Joh. Laursen burde glide ud. Ved at vedtage Regler for Forholdstalsvalg vilde man næsten gøre Synd mod Formanden, som havde erklæret, at han ikke kunde slutte sig til nogen Gruppe. Man kunde sikkert ogsaa godt komme over den Slags Spørgsmaal uden saadanne Regler, og Forholdet vilde blive ganske den samme i dette Tilfælde. enten man benyttede Forholdstalsvalg eller ej. De Herrer, der var blevet foreslaaet af Hr. Simonsen, var som Medlemmer af Byraadet fuldt kompetente til at sidde i Amtsskoleraadet.

Mikael Johansen havde ved sidste Byraadsmøde begæret Sagen udsat af Hensyn til, at Hr. Jakob Jensen ikke var til Stede, og efter Konference med Hr. Moustén. Det var en ren og skær Udsmidning, naar man ikke vilde genvælge Hr. N. Joh. Laursen. og en saadan vilde Taleren for sit Vedkommende ikke være med til. Efter Forretningsordenen havde han Ret til at forlange Sagen udsat, og han fastholdt dette Forlangende.

Moustén havde ikke konfereret med Hr. Mikael Johansen om at faa Sagen udsat.

Simonsen erindrede nok, at Hr. Mikael Johansen i Forbigaaende nævnede, at Hr. Jakob Jensen ikke var til Stede, da han i sidste Møde anmodede nogle af Medlemmerne om at gaa med til at udsætte Sagen. Udsættelsen skete imidlertid ikke af Hensyn til de socialdemokratiske Medlemmer, som slet ikke ønskede den.

Formanden mindede om, at man tidligere havde talt om at faa Regler vedtaget for Forholdstalsvalg, men at man var blevet enig om at udsætte Spørgsmaalet, fordi man mente, at Valgene nok kunde foregaa paa sædvanlig Maade. Maaske havde man begaaet en Fejl ved ikke at fremskynde denne Sag, da Forholdstalsvalg skulde anvendes, naar et Medlem krævede det Reglerne for Valgene skulde imidlertid fastsættes af Ministeriet. Hvis 5 Medlemmer begærede Udsættelse, skulde han ikke modsætte sig dette.

Valget udsattes i 8 Dage.

3. (J. Nr. 491—1910). Indstilling fra Slagtehusudvalget om, at al **Levering af Pølser, Fars o. l. til de kommunale Institutioner** fremtidig udbydes paa den Betingelse, at disse Varer skal fabrikeres i den paa det offentlige Slagtehus værende Pølsefabrik.

Simonsen forelagde Indstillingen og fremhævede, at Byraadet ved at træffe den foreslaaede Bestemmelse vilde skaffe sig Garanti for, at de kommunale Institutioner fik rene og uforfalskede Varer. Selv om Varerne paa Grund af den skarpe Kontrol paa Slagtehusets Pølsefabrik vilde blive en Smule dyrere, vilde der dog intet Tab blive for Kommunen, da Fabrikken vilde blive benyttet. Det forekom Udvalget, at Kommunens Institutioner havde Krav paa at faa de bedste Varer, der kunde opdrives, og der var intet uretfærdigt i Forlangendet, da alle Slagtere havde Adgang til at benytte Pølsefabrikken paa det offentlige Slagtehus. Byraadet havde i sin Tid bevilget et ret betydeligt Beløb til Fabrikkens Indretning, for at man kunde have betryggende Kontrol, og det kunde ikke gaa imod den Anstalt, den selv havde opført, uden at misligholde Kommunens Midler.

Mikael Johansen kunde i al Almindelighed give Slagtehusudvalget Ret, men ønskede oplyst, om der var tilstrækkelig Plads paa Slagtehusets Pølsefabrik, hvis alle Slagterne vilde benytte denne. Efter Forlydende kunde nemlig ingen andre faa Plads, hvis Slagter Hasle meldte sig, og det sagdes, at skulde alle Slagterne kunne faa Plads, maatte Fabrikken udvides til den tidobbelte Størrelse. Det Par Øre, Varerne vilde blive dyrere, betød ikke saa meget, det vigtigste var, om alle, der ønskede det, kunde faa Plads. Maaske kunde man sikre de kommunale Institutioner ved at lade dem anskaffe Hakkemaskiner, saa de selv kunde hakke deres Fars.

Olesen havde i Henhold til Hr. Simonsens Udtalelse om samme Sag i et tidligere Byraadsmøde faaet indsat i Betingelserne for Levering af Varer til Børnebespisningen i Skolerne, at Fars o. l. skulde være tilvirket paa Slagtehusets Pølsefabrik. De billigste Tilbud var fra de 3 største Slagtermestre, som imidlertid betingede sig, at de maatte lave Farsen hjemme. Taleren var da i Udvalget blevet overstemt, og Farsen til Skolerne blev altsaa tilberedt i Slagternes private Fabrikker. Iøvrigt var der den Mærkelighed ved Licitationen, at Tilbudene var aabnet, da Udvalget kom til Stede.

Simonsen oplyste, at det var urigtigt, hvis det sagdes, at der ikke var Plads til Slagterne i den kommunale Pølsefabrik. Desværre havde der altid været rigelig Plads, og Institutionen havde da hidtil heller ikke betalt sig. Taleren havde den Opfattelse, at det var Kontrollen, der bevirkede, at Pølsefabrikken blev saa lidt benyttet. Kunde de Slagtere, der meldte sig, ikke være der, skulde der nok blive skaffet Plads. I sanitær Henseende vilde det være en stor Vinding, hvis Borgerne blev

enige om at tage hele deres Forbrug af den Slags Varer fra Kommunens Fabrik. At anskaffe Hakke-maskiner til Kommunens Institutioner vilde blive alt for dyrt, og Kødet kunde heller ikke blive saaledes udnyttet ved at lade Institutionerne selv tilberede Farsen, som naar denne blev lavet paa Slagtehusets Fabrik af øvede faglærte Folk.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 483—1910). Indstilling fra Brolægningsudvalget om at udvide **Louisegade** med 5 Alen paa Strækningen mellem Mørksgade og Biblioteksgade med en Bekostning af 810 Kr., der afholdes paa Kontoen for Vedligeholdelse af Gaderne paa Bispetofte som en Tillægsbevilling.

Formanden ansaa det for rigtigere at afholde Udgiften af Kontoen for Gadeanlæg Nord for Aaen end af Kontoen for Vedligeholdelse af Gaderne paa Bispetofte, idet det ikke drejede sig om en Vedligeholdelse. men om et Anlæg, og da Bispetofte sædvanlig blev regnet med til Gaderne Nord for Aaen.

Indstillingen vedtoges, saaledes at Udgiften afholdes af Kontoen for Gadeanlæg Nord for Byen.

5. (J. Nr. 328—1910). Besværing fra Grundejere paa **Kirkegaardsvej** over de uheldige Kloakforhold i Gaden.

Formanden meddelte, at Brolægningsudvalget erkendte, at Kloaken i Kirkegaardsvej i høj Grad trængte til Omlægning, og at det paa sit Budgetforslag for det kommende Aar havde opført 2500 Kr. til en ny Kloak.

Sagen henvistes til Budgetbehandlingen.

6. (J. Nr. 436—1910). Skrivelse fra Bestyrelsen for **Tvangsarbejdsanstalten i Horsens** med Opsigelse af Overenskomsten med Aarhus Kommune om Anstaltens Benyttelse.

F o r m a n d e n oplyste, at Tvangsarbejdsanstaltens Bestyrelse havde vedtaget at forhøje Taks-ten fra 65 Øre og 80 Øre til 80 Øre og 1 Kr. pr. Lem paa henholdsvis Forsørgelsesafdelingen og Tvangsarbejdsafdelingen. Fattigudvalget, der havde haft Sagen til Erklæring, mente, at Overenskomsten burde fornyes uanset den forhøjede Betaling. Da Ordningen imidlertid havde været fælles for Amts-raadskredsen og Byen, vilde det sikkert være nød-vendigt at forhandle med Amtsraadet.

O l e s e n fremhævede, at Spørgsmaalet ikke egentlig vedrørte Fattigvæsenet, og at en eventuel Forhandling med Amtsraadet derfor maatte føres mellem dette og Byraadet og ikke Fattigudvalget.

Det vedtoges at forespørge Amtsraadet, hvor-vidt dette fremdeles vil gaa med til en for Amts-raadskredsen og Byen fælles Ordning af det paa-gældende Forhold.

7. (J. Nr. 464—1910). Andragende fra **Turistfor-eningen for Aarhus og Omegn** om Bevilling af 1600 Kr. til Udgivelse af 25000 Eksemplarer af et Hefte om Aarhus og Omegn paa fremmede Sprog.

F o r m a n d e n meddelse, at Budgetudvalgets Flertal ikke mente at kunne gaa med til at be-vilge Beløbet, hvorimod Mindretallet ansaa det for rigtigst at forsætte den Virksomhed, der var sket under Udstillingen, for at skabe Kendskab til Aarhus.

J a k o b J e n s e n syntes, man skulde forsøge lidt endnu. Viste det sig saa, at Aarhus ikke havde nogen Tiltrækningskraft for Turisterne, kunde man holde op. Han henstillede at vise Sa-gen tilbage til Budgetudvalget.

F o r m a n d e n oplyste, at Turistforeningen gerne ønskede Sagen afgjort snarest muligt.

Simonsen hørte til Budgetudvalgets Flertal, der altsaa mente, at Bevillingen burde nægtes. Landsudstillingen havde været saa stor en Reklame, at kunde den ikke hjælpe, saa kunde 1600 Kr. heller ikke. Man satte desuden ikke Turistforeningen i nogen Forlegenhed ved at nægte Bevillingen, da det drejede sig om Penge, der først skulde anvendes.

Formanden var enig med Hr. Jakob Jensen i, at Sagen maatte tilbage til Budgetudvalget, hvis den i det hele taget skulde føres videre.

Andragendet henvistes til Budgetbehandlingen.

8. (J. Nr. 3—1910). Indstillinger om **Efterbevilling** af Overskridelser paa Politiets, Brolægningsvæsenets, Indkvarteringskommissionens og Udvalget for Bygninger og Inventars Budgetter for 1909—10. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

9. (J. Nr. 490—1910). Henstilling fra Sygehusudvalget om **Nedlæggelse af den Del af Aldersrovej** der ligger mellem Niels Ebbesensvej og Finsensgades Runddel, samt Indstilling om, at der anlægges en Adgangsvej fra Runddelen til Kommunehospitalets Ligkapel.

Sagen henvistes til Erklæring af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Udenfor Dagsordenen anmodede

10. Simonsen Formanden om at lade Sagen angaaende **Møbelaffæren paa Brandstationen**, der var sat paa Dagsordenen for det lukkede Møde, behandle for aabne Døre. Sagen var af en saadan Betydning og var omtalt saa meget i Pressen, at Borgerne havde Ret til at faa fuld Besked. Taleren kunde ikke indse, at der kunde ske andet derved, end at Offentligheden fik et Indblik i, hvad det egentlig drejede sig om. Skulde der fra

socialdemokratisk Side blive rettet uberettigede Angreb, der ikke til Fulde kunde bevises, paa de Herrer Springborg og Bøstrup, kunde disse jo gaa til Domstolene, som man nok vidste, hvorledes tog paa den Slags Sager. Næsten hele Pressen var desuden de to Herrer meget venligsindet, saa de var ret godt beskyttet.

F o r m a n d e n kunde ikke fravige sin Anskuelse om, at Sagen var af en saadan Art, at den absolut burde behandles for lukkede Døre. At den allerede var behandlet i Pressen, berettigede ikke til, at den skulde behandles i et offentligt Møde. At anerkende det vilde være at gøre Byraadet afhængigt af Pressen, og det vilde ikke være rigtigt. Det drejede sig ikke blot om private, men om personlige Forhold, saa Taleren skulde henstille til Medlemmerne at rette sig efter hans Afgørelse. Skulde der blive stillet Forslag om at behandle Sagen for aabne Døre, skulde han nærmere udtale sig derom.

S i m o n s e n hævdede, at der ikke var Tale om personlige Forhold, men om hvorledes to kommunale Embedsmænd havde røgtet deres Arbejde, og om, hvorledes Byraadet bedømte deres Virksomhed. Hvis han havde forstaaet Formanden rigtig, vilde denne bøje sig, hvis Byraadet vedtog at behandle Sagen for aabne Døre, og dette vilde han derfor foreslaa.

F o r m a n d e n udtalte, at der i Raadets Forretningsorden intet stod om, hvem der bestemte, om Sagerne skulde afgøres for aabne eller lukkede Døre. I Kommunallovens § 11 stod der derimod, at Byraadets Møder var offentlige, men at enkelte Sager dog kunde behandles for lukkede Døre, naar det vedtoges af Raadet. I Henhold hertil kunde

han ikke indse andet, end at han maatte bøje sig for Flertallets Afgørelse.

J. C. P e t e r s e n henstillede til Hr. Simonsen efter almindelig Brug at overlade til Formanden at afgøre, hvilke Sager der skal afgøres for aabne og hvilke for lukkede Døre. Hidtil havde ingen modsat sig Formandens Afgørelser i denne Henseende.

J a k o b J e n s e n havde ikke haft Lejlighed til at sætte sig saaledes ind i Sagen, at han kunde ønske den behandlet i Aften, navnlig hvis Behandlingen skulde foregaa for aabne Døre. Han vilde derfor foreslaa, at man i Aften enedes om at lade Sagen udgaa af Dagsordenen.

Sagen udgik af Dagsordenen.

